

DIJAGNOZA HLAMIDIJALNE INFEKCIJE

Jelena Tošić-Pajić¹, Dejan Baskić², Dragan R. Milovanović³, Violeta Ninković⁴, Jelena Čukić⁴, Predrag Sazdanović⁵, Marija Šorak⁵

¹Fakultet medicinskih nauka, Univerzitet u Kragujevcu, Kragujevac

²Fakultet medicinskih nauka, Centar za molekulska medicinu i istraživanje matičnih ćelija, Univerzitet u Kragujevcu, Kragujevac

³Fakultet medicinskih nauka, Farmakologija i toksikologija, Univerzitet u Kragujevcu, Kragujevac

⁴Institut za javno zdravlje Kragujevac, Kragujevac

⁵Klinički centar Kragujevac, Ginekološko-akušerska klinika, Kragujevac

SAŽETAK

Hlamidijalna infekcija pogađa mlade seksualno aktivne osobe. Kao najčešća bakterijska seksualno prenosiva infekcija širom sveta hlamidija može da dovede do ozbiljnih posledica na reproduktivnom traktu, uključujući pelvičnu inflamatornu bolest, ektopičnu trudnoću i neplodnost sa uzromom u jajovodima. Sa druge strane, iako je kod velikog broja žena imunski odgovor sposoban da sanira infekciju, infekcija može asendentno da se širi u gornji reproduktivni trakt, gde može progradirati u perzistentnu infekciju. Dijagnostičke procedure za otkrivanje hlamidijalne infekcije uključuju direktne i indirektne metode. Lokalizovane, akutne infekcije se dijagnostikuju direktnom detekcijom patogena upotrebom ćelijske kulture, testova za kvalitativno otkrivanje antigena, testova hibridizacije i amplifikacije nukleinskih kiselina. U uslovima kada je infekcija prešla na gornji genitalni trakt, pogotovu u slučaju razvijene perzistentne infekcije dijagnoza se uglavnom postavlja indirektnim metodama, detekcijom antitela na hlamidijalne antigene. Za dijagnozu akutne hlamidijalne infekcije neophodna je direktna detekcija patogena u bolesničkom materijalu. Od svih direktnih dijagnostičkih testova, testovi amplifikacije nukleinskih kiselina su prema preporukama evropskog i američkog enta za kontrolu i prevenciju bolesti jedini testovi koji se mogu koristiti za dijagnozu akutne hlamidijalne infekcije. Ovi testovi se preporučuju zbog visoke senzitivnosti, specifičnosti i brzine dijagnostike. Za detekciju perzistentne hlamidijalne infekcije preporučuju se indirektni serološki testovi kojima se detektuje imunski odgovor, odnosno antitela specifična za hlamidijalne antigene. Naime uzorci seruma se relativno lako uzimaju, dok su uzorci tkiva sa mesta perzistentne infekcije najčešće ili teško dostupni ili nedostupni.

Ključne reči: Chlamydia Trachomatis; dijagnoza, akutna infekcija, perzistentna infekcija.